

رژیم باکو و پنج سال اشغالگری در عراق و افغانستان

سرویس آذربایجان/خبرگزاری آران

عارف محمدزاده

بعد از وقوع حادثه معروف به 11 سپتامبر، آمریکا افغانستان و عراق را مورد تهاجم قرار داد و این دو کشور را اشغال کرد. علی رغم اینکه آمریکا از قدرت نظامی گسترده ای برخوردار است، اما بدون همکاری دولت های وابسته در منطقه به آسانی نمی توانست افغانستان و عراق را اشغال کند. در جریان حمله آمریکا و متحدانش به افغانستان و عراق، دولت باکو نقش مهمی ایفا کرد. بدینگونه که به دستور حیدرعلی اف:

1- فرودگاههای جمهوری آذربایجان مخصوص فرودگاه باکو برای انجام عملیات در اختیار نیروی هوایی آمریکا قرار گرفت و حتی فرودگاه ویژه ای در مسیر خط لوله باکو - جیهان برای هواپیماهای نظامی احداث شد.

2- برخی پادگانها و مراکز نظامی (زمینی) نیز در اختیار سربازان آمریکا قرار گرفت. صدها تن از سربازان آمریکا در حومه باکو و برخی پادگانهای دیگر مستقر شدند.

3- سازمان سیا بازداشتگاه ویژه ای در داخل ساختمان وزارت امنیت باکو ایجاد کرد و افراد مظنون را در نواحی مختلف دستگیر و به این بازداشتگاه منتقل کرده و تحت شکنجه ها و بازجویی ها قرار داد. وجود بازداشتگاه مخفی سیا در ساختمان وزارت امنیت باکو، توسط برخی از مخالفان زندانی شده دولت باکو در وزارت امنیت و نیز نشریات اروپایی فاش شد.

4- صدها تن از نیروهای نظامی دولت باکو، برای شرکت در عملیاتهای اشغالگرانه و کشتار مسلمانان افغانستان و عراق، به این کشورها اعزام شدند. تعداد این نیروها همواره در حال افزایش بوده است. اگرچه دولت باکو مدعی است که تعداد این نیروها حدود چهارگردان (حدود سه هزار نفر) است، اما منابع مستقل اظهار می دارند که دولت باکو به خاطر هراس از اعتراض افکار عمومی، همواره تعداد نیروهای اعزامی خود به عراق و افغانستان را بسیار کمتر از میزان واقعی اعلام می نماید. برای مردم جمهوری آذربایجان همواره این سؤال مطرح است که چرا دولت باکو، نیروهای ارتش را برای مبارزه با مسلمانان به عراق و افغانستان اعزام می کند، اما از هرگونه درگیری با نیروهای ارمنی جهت آزادی اراضی اشغال شده خودداری می ورزد؟

اخیراً دولت باکو تصمیم گرفته است که ضمن افزایش نیروهای اشغالگر خود در افغانستان، نیروهای نظامی خود را از عراق خارج کند و طی ماههای اخیر عده ای نیرو از باکو به افغانستان اعزام شده است. درباره این تصمیم باکو، نکات ذیل قابل توجه است:

- نخست اینکه در وضعیت و شرایط کنونی، خروج نیروهای اشغالگر از عراق و افزایش نیرو در افغانستان، سیاست اعلام شده دولت آمریکا و متحدین غربی این دولت است. بنابر این همانگونه که سیاست دولت باکو در اجرای عملیات اشغالگری در عراق منطبق با سیاست و منافع آمریکا بود، سیاست این دولت در افزایش نیروهای خود در افغانستان و خروج از عراق نیز با سیاست دولت آمریکا کاملاً منطبق است.

دوم اینکه، تاکنون بسیاری از دولت های سرسپرده و یا متحد آمریکا نیروهای خود را از عراق خارج کرده اند و هم اکنون دولت آمریکا نیز تلاش می کند، نیروهای خود را از عراق خارج کند، دولت باکو، نخستین دولت در جهان اسلام بود که برای کمک به اشغالگران نیروی نظامی به عراق اعزام کرد و جزو آخرین دولت هایی است که نیروهای خود را از عراق خارج می کند. آن هم در حالی که آمریکا خود نیز در حال خروج از عراق است. به بیان روشن، خروج نیروهای اشغالگر باکو از عراق، با موافقت و توصیه آمریکا انجام می شود. سوم اینکه، طی پنج سال حضور نیروهای اشغالگر دولت باکو در عراق، تاکنون تعدادی از این نیروها به هلاکت رسیده اند، مسوولیت خون هلاک شدگان و نیز مسلمانانی که توسط نیروهای اعزامی باکو به عراق به شهادت رسیده اند، با دولت باکو می باشد.

چهارم اینکه؛ شرکت در عملیاتهای اشغالگری در افغانستان و عراق و کشتار مسلمانان و غصب سرزمین های مقدس مانند کربلا و نجف، چه دستاوردی برای دولت باکو داشته است؟ طی مدت 5 سال که نیروهای اعزامی باکو به عراق در حال کشتار مسلمانان کربلا و نجف بودند، مقامات باکو سرگرم دیدارها و مذاکره ها با مقامات ارمنی بودند. 5 سال است که نیروهای اشغالگر باکو در افغانستان و عراق، مسلمانان را آماج آتش و گلوله قرار داده اند و 15 سال است که مقامات باکو با ارامنه برای رسیدن به صلح مذاکره می کنند و اخیراً سرژ سرکیسیان (رئیس جمهور ارمنستان) و الهام علی اف در بیانیه معروف به بیانیه مسکو نیز تأکید کردند که مسأله قره باغ را از طریق مذاکره حل خواهند کرد. آیا کسانی که 15 سال است با ارامنه مذاکره می کنند، نمی توانستند نیروهای اشغالگر خود را به عراق و افغانستان اعزام نکنند و از آمریکا بخواهند که مسایل خود را از طریق مذاکره با مسلمانان حل کند؟

پنجم اینکه؛ دولت باکو نه تنها به طور مستقیم شریک جنایات آمریکا در افغانستان و عراق است، بلکه در جنایت های گسترده صهیونیست ها در فلسطین و لبنان نیز مشارکت دارد. هم اکنون حدود نیمی از انرژی مورد نیاز رژیم صهیونیستی از طریق خط لوله باکو - جیهان تأمین می شود. یعنی هواپیماها و تانک هایی که مسلمانان فلسطین و لبنان را به خاک و خون می کشند، سوخت خود را از منابع سواحل باکو تأمین می کنند. با توجه به مشارکت پنج ساله رژیم باکو در اشغال افغانستان و عراق، هیچ بعید نیست که در صورت لزوم، این رژیم عده ای از سربازان خود را برای کمک به دولت صهیونیستی به فلسطین نیز اعزام کند.